

Dobré ráno. Dobré ráno. Začneme SŠ modlitbou a pak si vyslechneme pár oznámení.

Milostivý Otče na nebesích, moc ti děkujeme za tvou lásku, za tvé milosrdenství, za tvou péči, za to, jak všechno vedeš. Prosíme tě, abys s námi dnes při studiu spojil srdce v jednotě, a kéž jsme v této historické době účinní, abychom nesli tvé království světu, modlíme se ve Tvém svatém jménu. Amen. Nemám zapnutý mikrofon? Mám zapnutý mikrofon. Je zapnutý. Kontrolka svítí. Takže, dostáváme palec nahoru, že vysíláme, Deane? Deane? Máš můj signál? Teď jsem kvůli tobě začal pochybovat sám o sobě. [Smích] Takže první oznámení je, že dnes vydáváme náš nový časopis *Kritická rasová teorie, odhalování lží, pokrok evangelia*. Zjistíte, že je to docela poučné a posilující, když se zabýváte tím, co se 'děje, a chápete, co se děje v médiích a v dnešní společnosti. A konečný problém vám prostě řeknu, přejdou rovnou k věci, ale tohle vám pro tu problematiku poskytne důkazy. A výtisky budou k dispozici zde v budově, až budete dnes odcházet. Takže podstata je v tom, že dochází k útoku na historické křesťanské principy rodiny, individuálního rozvoje, tvrdé práce, osobní odpovědnosti. Dlouhý seznam křesťanských hodnot je napadán pod falešnou vlajkou rasismu. Je to zkrátka jen falešná vlajka. A toto vám odhalí historické dokumenty a biblické principy a poskytne vám skutečně pevné pochopení toho, jak k tomu přistupovat alternativním způsobem, jak se vypořádat s rasismem, který je ve společnosti skutečný. Takže jsou k dispozici zde. Pokud se díváte online, bude to ke stažení.

Ne, mikrofon nemáš na obličejí. Aha, to je ten problém? Sundal jsem si ho, kvůli focení. To se stalo. A je to tady. Teď mám mikrofon nasazený. Dobře. Dobře. Takže mikrofon byl zapnutý, ale ne na mém obličejí. Dobře. Moje chyba. Tomu se říká chyba uživatele ☺

Každopádně výtisky jsou k dispozici tady v budově. Pokud máte poštovní adresu v USA a chcete, aby vám byly zaslány, můžete si je objednat, stejně jako všechny naše bezplatné materiály. Pošleme vám je bez jakýchkoli nákladů. A dnes budou k dispozici na našich webových stránkách ke stažení v digitální podobě. Pokud si je chcete stáhnout ve formátu PDF kdekoli na světě, můžete si je stáhnout nebo si je přečíst ve flipbooku, který bude také k dispozici. Takže jsou k dispozici. A budeme rádi, když si je přečtete a vyslechneme si vaši zpětnou vazbu.

Teď mám jednu dobrou a jednu smutnou zprávu. Ta dobrá zpráva je, že budu častěji učit osobně. Smutná zpráva je, že od včerejšího rána již nepracuji pro Liberty University. A to z toho důvodu, že si mě přivedli, jak víte, v mé smlouvě a v tom, co jsem vám řekl, abych pomohl vybudovat křesťanský rezidenční program. A to je jejich vize a moje vize je stejná. Nicméně k vybudování rezidenčního programu potřebujete určitou infrastrukturu, zejména lůžkové psychiatrické oddělení. Bez lůžkového oddělení nemůžete vybudovat psychiatrickou rezidenci, to je podmínka. Oni jí nemají a předpokládali, že budou moci získat osvědčení o potřebě ji vybudovat nebo navázat vztah s místní nemocnicí. Faktory, které univerzita nemůže ovlivnit, v podstatě způsobily, že se to v tuto chvíli nepodařilo a bude to trvat nepředvídatelně dlouho, než se o to budou moci znovu pokusit. A tak jsme dospěli ke vzájemnému porozumění, že moje pozice není ve skutečnosti pozicí, na které bych mohl plnit to, kvůli čemu mě nabrali. Takže jsme se, velmi přátelsky, rozhodli, že pro mě bude nejlepší, když tam na té pozici v tuto chvíli nezůstanu. Takže se vrátím k pravidelnějšímu vyučování. To dává příležitost, abychom to předkládali s Kristýnou na modlitbách - včera ráno jsme se tak rozhodli, neboť je to čerstvá věc. A tak v tuto chvíli jsem se ještě nerozhodl, co se týče dalšího profesního kroku v mé kariéře. Takže jsme otevření, jestli je čas, abych se více zapojil do výroby materiálů pro služebnost ComeAndReason, akce, vysílání materiálů, jestli je čas hledat jinou klinickou pozici nebo příležitost někde.

Prostě si dáváme pauzu, předkládáme to Pánu a říkáme, uvidíme, jestli se nám od Pána neotevřou nějaké dveře, než podnikneme okamžitou akci. Takže nás mějte na modlitbách, všechno to zvažujeme. A vidíme, že Pán nám velmi požehnal a že náš dům, měli jsme náš dům na prodej a zatím se neprodal. A vidíte, jak Pán věděl, že tam jsou ještě věci a vidíte, Bůh vám vždycky kryje záda, vždycky vám je za zády.

Dobře, takže dneska děláme lekci číslo šest ve čtvrtletníku s názvem Hodina jeho soudu. A poslední odstavec v lekci na sobotu zní takto a pozorně si ho poslechněte. Chci, abyste se, pokud jste celoživotními adventisty, zamysleli: Představuje tohle to, co chápete jako opravdovou pravdu? Zde je to, co se píše ve čtvrtletníku. *„Ohně Božího soudu na Golgotě „spalovaly“ Beránka. Ale všichni, kdo jsou v Kristu, jsou pod jeho křídly navždy v bezpečí. Na kříži byl Kristus souzen jako zavržený hříšník, abychom my mohli být souzeni jako spravedliví občané nebeského království. Byl souzen jako zločinec, abychom my mohli být osvobozeni od ničivého ohně věčného zatracení - obrazně a ano doslovně též.“* Je tento odstavec pravdivý přesně tak, jak zní? Ne, ne, jen ho na chvíli nech na obrazovce, abych na něj mohli odkázat, Deane. Vzhledem k tomu, že jsme všichni konečné bytosti a že po celou věčnost rosteme ve svém poznání Boha a náš vhléd do Smíření se bude po celou věčnost prohlubovat, měli bychom se ptát, zda nás tento odstavec vede k většímu světlu, většímu vhledu, větší pravdě, nebo zda zatemňuje mysl a ztěžuje vidění pravdy? Vzbuzuje v nás strach z Boha? Představuje tento odstavec věci blíže tomu, jak by Bůh chtěl, abychom je chápali, nebo blíže tomu, jak by tato témata chtěl satan, abychom je chápali? Nuže, pojďme prozkoumat to, co se vyučuje, ve světle Božího slova a uvidíme, zda můžeme dojít k závěru, jestli se jedná o skutečně zdravě inspirovaný náhled, nebo zda možná brání světlu?

První věta říká: *„Ohně Božího soudu na Golgotě „spalovaly“ Beránka.“* Když jsem to četl poprvé, pomyslel jsem si, no, možná se jedná jen o metaforu. Možná jen používají květnatou řeč nebo symboliku, jenže závěrečná věta téhož odstavce říká, že je to obrazné i doslovné. Takže to prohlašují za doslovnou věc a říkají, že Kristus se postavil na naše místo a byl souzen a odsouzen jako náš náhradník, jako by to byl hříšník. Takže to dělají, zdá se mi, více než metaforicky nebo symbolicky. Zní to, jako by tu byl nějaký doslovný prvek. Chápu to špatně? Funkčně (účelově) tedy lekce říká, že na kříži Bůh použil Svou moc, aby na Ježíše seslal oheň soudu, aby Ježíše potrestal za naše hříchy. Pokud se nebudeme domáhat oné zákonné/soudní platby, kterou Ježíš provedl, pak Bůh na konci použije Svoji božskou moc, aby na nás dštil soudný oheň. Myslíte si, že tento způsob vyjádření je špatným výkladem? Ale tak, jak jsem to právě vyložil, myslíte, že jsem si špatně vyložil, co ten odstavec říká? Nechci se do toho promítat a říkat to, ale je tohle rozumný způsob, jak chápat to, co řekli? Takže chci, abyste to viděli jasně. Tento odstavec popírá Písmo. Popírá svědectví, které vydal sám Ježíš. A popírá pravdu o tom, jak Boží zákony skutečně fungují.

V Písmu máme zaznamenáno inspirované svědectví o tom, co se Ježíši na kříži skutečně stalo. To, co mu skutečně „udělal“ Jeho Otec, je zaznamenáno vícekrát. A nejednou to bylo zaznamenáno s Ježíšovými vlastními slovy, která svědčí o tom, co prožíval, abychom z toho nevyvodili závěr, k němuž se nás lekce snaží přimět. Co Bůh na kříži udělal se svou mocí? Uvolnil ji, aby něco ušetřil, nebo ji omezil, přestal ji používat a nechal někoho být? Podle inspirovaného záznamu? Bůh přestal používat božskou moc a dovolil, aby odloučení, které přichází, když zdroj života nechá jít, aby jej zakusil Kristus. Co způsobilo Ježíšovi největší muka? Fyzické útoky, nebo emocionální, psychické rozuzlení rozchodu s jeho Otcem? Co mu působilo největší muka? A kdy

začala tato muka, tato agónie, která přinesla smrt? Na kříži, nebo v Getsemane?

Ve 26. kapitole Matoušova evangelia, verších 36 až 38, čteme: „Když Ježíš s učedníky dorazil na místo zvané Getsemane, řekl jim: „Posaďte se tu. Já se zatím půjdu tamhle modlit.“ Vzal s sebou Petra a oba Zebedeovy syny a vtom na něj začala padat úzkost a tíha. „Je mi úzko až k smrti.“ Až k smrti.

A pak si můžete přečíst stejné vyprávění podobné tomu u Marka. A u Lukáše pak Lukáš ve 22. verši 39 až 44 píše následující: „Vyšel ven a podle svého zvyku se odebral na Olivetskou horu. Učedníci ho následovali. Když přišel na místo, řekl jim: „Modlete se, abyste nepodlehli pokušení.“ Sám se vzdálil, co by kamenem dohodil, padl na kolena a modlil se: „Otče, pokud chceš, odejmi ode mě tento kalich. Ať se však nestane má vůle, ale tvá!“ Tehdy se mu ukázal anděl z nebe a posiloval ho. Ve smrtelném zápasu se tedy modlil ještě vroucněji a jeho pot stékal na zem jako krůpěje krve.“

Nyní vám přečtu komentář, biblický komentář. Tento biblický komentář najdete v knize Touha věků, kterou napsal jeden ze zakladatelů církve SDA, a my budeme porovnávat to, co v komentáři v knize Touha věků napsal jeden ze zakladatelů církve ASD, s tím, co jsme našli v našem Čtvrtletníku. Protože Čtvrtletník naznačuje, že představuje adventistický způsob vidění věcí. A já vám budu naznačovat, že je nesoulad mezi tím, co učili a viděli zakladatelé církve ASD, a tím, co se dnes v naší církvi skutečně učí. A budeme se ptát proč, co je příčinou tohoto rozporu? Podívejme se však na to, co se píše v knize Touha věků. Začíná to na straně 690. A je to komentář k tomu, co jsme právě četli z Písma o Getsemane, jak Ježíš padá, zmirá, přichází anděl, aby ho posílil. Říká se tam:

„Lidská přirozenost Syna Božího se chvěla v této hodině strašné zkoušky. Nyní neprosil za své učedníky, aby je neopustila víra, nýbrž za svou pokoušenou, trýzněnou duši. Nadešel hrozný okamžik – chvíle, která rozhodne o osudu světa.“ Zastavme se zde. Nebyl to okamžik na golgotském kříži, který měl rozhodnout o osudu světa? Tato autorka říká, že to bylo v zahradě Getsemane. Kdy vlastně padlo rozhodnutí nevrátit se do nebe? Skutečně přijmout kalich, který je vylit bez míchání, a vypít ho až do dna? Kdy toto rozhodnutí padlo? V Getsemane. A všechno ostatní, co se stalo, bylo plodem nebo výsledkem tohoto závazku a volby v Getsemane. Takže rozhodnutí, osud visí na vlásku zde v Getsemane. A pak vidíme několik dalších důkazů, které je třeba zpracovat v několika následujících hodinách poté. Ale tady je to rozhodující rozhodnutí.

„Osud lidstva byl na vahách. Ještě teď mohl Kristus odmítnout vypít kalich určený hříšnému člověku. Ještě nebylo pozdě. Mohl si setřít s čela krvavý pot a nechat člověka zahynout v jeho nepravosti. Mohl říci: Ať přestupník nese sám trest za svůj hřích a já se vrátím k svému Otci. Vypije Syn Boží hořký kalich ponížení a smrtelných muk? Podstoupí Nevinný utrpení za následky kletby hříchu, aby spasil viníka? Z bezkrevných rtů Ježíšových rozechvěle splývají slova: „Můj Otče, nemůže-li mě tento kalich minouti, musím-li jej vypít, staň se tvá vůle!“ Třikrát se takto modlil. Třikrát se jeho lidská přirozenost zalekla poslední, vrcholné oběti. Nyní však před Vykupitelem světa vyvstává osud lidského pokolení. Kristus vidí, že přestupníci zákona budou muset zahynout, budou-li ponechání sami sobě“.

Pauza. Proč musí zahynout, jsou-li ponechání sami sobě? Je to výrok? Vidí Kristus, že když něco neudělá svému Otci, že problémy s ovládním hněvu Jeho Otce se na ně vrhnou v hněvu a zničí je? Říká Ježíš, že tito jedinci mají věčný život sami v sobě a ze sebe? Ne. Proč musí zahynout? Jako uložený trest, který spravedlnost Boha vyžaduje. On

použije moc, aby je popravil? Nebo lidstvo trpí nevyléčitelným stavem, který je někdy v Písmu takto popsán: mrtvé v přestoupeních a hříchu.

14:40 Nevyléčitelným stavem, který bez toho, co se chystá vykonat Ježíš, nelze vyléčit. Neexistuje žádný lék. Tento stav nelze odstranit. Nemůžeme být obnoveni ke zdroji harmonie se zdrojem života. Jediným výsledkem, nevyhnutelným důsledkem toho, co dělá hřích, je odříznutí od zdroje života, našeho spojení s Bohem. A oni musí zahynout, pokud nás Bůh nedokončí a nesmíří. „Vidí bezmocnost člověka. Vidí moc hříchu“. Nad čím jsme bezmocní? Co tato autorka staví do protikladu? Ježíš vidí bezmocnost člověka a Boží moc k potrestání hříchu? Tohle ona říká? Člověk je bezmocný vůči Boží moci, která trestá hřích! Tak je to často prezentováno. V tom ale problém není. Je to moc hříchu, moc strachu a sobectví, která zamořila naše bytí po Adamově hříchu. Jedině Ježíš se mohl jako člověk využívající lidské schopnosti postavit moci strachu a sobectví v srdci a mysli a překonat ji, vymýtiti ji, zničit a obnovit zákon života zpět do lidského druhu.

„Slyší bédování a nářek zatraceného světa. Vidí jeho neodvratný osud a rozhoduje se. Zachrání člověka, i kdyby za to musel zaplatit sebevětší cenu. Přijímá svůj krvavý křest, aby jím milióny hynoucích mohly získat věčný život. Opustil nebeské dvory, kde je jen nevinnost, štěstí a sláva, aby spasil jednu ztracenou ovci, jeden svět, který padl hříchem. A od svého poslání neupustí. Stane se smířčí obětí za lidstvo, které svévolně upadlo do hříchu. Nyní vane z jeho modlitby jen odevzdanost: „Nemůže-li mě tento kalich minouti, musím-li jej vypít, staň se tvá vůle!“ Když se takto rozhodl, padl jako mrtvý k zemi, na níž klečel v modlitbách.“ Tady se zastavte. Bible tohle popisuje. Ježíš se zhroutil a potil kapky krve. Ten zbytek ukřižování se ještě ani neodehrál. Ještě nebyl bit. Nebyl přibit na dřevo. Vidíme v nějakém inspirovaném záznamu zprávu o tom, že by od Boha sestoupil oheň, aby Krista spálil? Působil zde Bůh, použil svou moc, aby zmařil život svého Syna? Co zde způsobuje agónii, utrpení, muka? Je to rozbití jednoty s jeho Otcem, což je důsledkem toho, že zaujal pozici hříšníka. Přerušení tohoto spojovacího článku... *„Kde byli nyní jeho učedníci, aby hlavu svého umdlévajícího Mistra podložili svými dlaněmi a svlažili jeho čelo, neskonale více zmučené než čela synů lidských? Spasitel tlačil vinný lis sám a nikdo z lidí s ním nebyl“.* Další věta: *„Se svým Synem však trpěl Bůh“.* Rodiče, trpěli byste, kdybyste se dívali, jak jedno z vašich dětí umírá v agónii úplně samo, a vy nemůžete zasáhnout, abyste mu pomohli? Trpěli byste kvůli tomu? Nepochybujte, ani na minutu si nemyslete, že Otec netrpěl spolu s Ježíšem. Byli v tom společně. Jedná se o společnou záchrannou operaci Božství a každý z nich měl svou roli. Otec se musí oddělit od lidství Jeho Syna, protože Bůh je zdrojem života, a pokud zdroj života neopustí, Kristus nemůže dokončit misi a zemřít. Zůstane naživu. A tak Bůh musel opustit, aby mohlo být poslání dokončeno. Tohle není, jsem naštvaný, nemůžu se dívat, urazil jsi mě, ty hříchy tam byly položeny, jsou tak odporné, že z nich mám nepříjemný zápach, víš, musím mezi nás postavit zástěnu a štít. Tohle není nic z toho. Tohle je čas, abychom my, Božství, dokončili tu misi. Kristus se chystá vymýtiti a zničit infekci hříchu a obnovit samotné prvky Božího království lásky, principy života zpět do lidstva, které prožíval jako náš božský zástupce.

„Andělé sledovali smrtelný zápas Spasitelův. Viděli svého Pána, jak je obklíčen šíky satanských sil a sklíčen strašnou hrůzou.“ Čí síly na Krista dorážely? Byl to Bůh, kdo to dělal? Ne, zdrojem toho stresu jsou satanské síly. *„Na nebesích zavládlo ticho. Jediná harfa se neozvala. Kdyby byli smrtelníci mohli spatřit úžas andělů, kteří v němém bolu sledovali, jak Otec odvrací své paprsky světla, lásky a slávy od svého milovaného Syna, byli by lépe pochopili, jak odporný je Bohu hřích“.* Znovu se ptáme, proč se Otec odděluje? Používá Otec moc či sílu k tomu,

aby na Krista dštil oheň? V našem čtvrtletníku čteme: "Na Krista se snesl doslovný i obrazný oheň. Bůh tam na kříži sypal oheň jako o závod."

Je tohle to, co tato autorka popisuje? Nebo Bůh Své světlo stahuje pryč? A co později na kříži? To popisuje tento komentář v Getsemane. Víte o nějakém inspirovaném záznamu, který by říkal, že na kříži Bůh na Ježíše seslal oheň? Podobně jako na hoře Karmel se snesl oheň a všechno to pohltit a spálil. To nikde v Písmu nenajdete. Pochopte, k čemu se vás lekce snaží přimět. Snaží se vás přivést k myšlence, že Bůh je zdrojem způsobené bolesti a utrpení a že se tomu říká spravedlnost, aby potrestal hříšníky za hřích. Je to pohanské! Není to křesťanské! Říká Bible ve skutečnosti tato Ježíšova slova?: *'Bože můj, Bože můj, proč dštíš oheň z nebe a mučíš mě?* To nejsou Ježíšova slova, jeho vlastní slova. Proč jsi mne opustil? Vzdej se mě, opušt mě, nech mě jít.

Pokud chcete další inspirovaný odkaz, důkaz, v 1. kapitole listu Římanům Pavel říká: "Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí" počínaje 18. veršem. Ve verších 24, 26 a 28 vám Pavel řekne, jak to je, on říká: "Proto je Bůh vydal, proto je Bůh dal napospas, proto je Bůh nechal klesnout." K popisu je použita určitá řečtina. Stejná řečtina, na třech místech. Když pak budete číst dál ve 4. kapitole listu Římanům, ve 25. verši, přesně stejná řečtina, jakou najdete v těchto verších, Pavel říká: "Bůh vydal Ježíše." To je přesně to, co říká Pavel. Ale téměř všechny anglické překlady to překládají jako: "svěřen" místo "vydán". Ale je to stejné. Boží hněv vydal Ježíše, aby sklidil to, co si Ježíš vybral. Co si Ježíš vybral? V Getsemane se rozhodl vypít kalich, stát se naším zachráncem, odstranit problém hříchu, postavit se té infekci, vymýtiti strach a sobectví, obnovit spravedlnost v lidstvu. Rozhodl se být naším spasitelem, vyřešit ten problém. A Bůh se ho vzdal, aby prošel tím, co bylo nutné k dosažení tohoto cíle. *"Nepadlé světy a nebeští andělé s největším zájmem sledovali, jak se boj chýlí k svému závěru"*. A co myslíte, že viděli? Co viděli? Pokud jde o inspirovaný záznam, co Bůh aktivně dělá v Getsemane u kříže se Svým Synem? Používá aktivně moc, nebo ji přestává používat? Pouští jí z rukou. Kdo zde používá moc, aby škodil? Satan. Satan a zlí lidé. Všimněte si. Satan a zlí lidé na něj uvalují moc, aby mu ublížili.

"Také satan a jeho spřeženci zla, zástupy odpadlíků, sledovali s napětím tuto velkou rozhodnou chvíli v díle vykoupení. Mocnosti dobra a zla čekaly, jaké odpovědi se dostane Kristu na jeho třikrát opakovanou modlitbu. Nebeští andělé toužili pomoci božskému trpiteli, nesměli však tak učinit. Pro Syna Božího nebylo východiska". Pauza.

Proč? Proč nebylo východiska? Kvůli realitě. Kvůli Božímu zákonu. Kvůli skutečnému stavu lidstva a skutečnému způsobu, jakým Bůh zkonstruoval život, aby fungoval. Jedinou cestou vpřed bylo vymýtiti princip způsobující smrt, který ovládl lidstvo po Adamově hříchu, a obnovit druh zpět do dokonalé harmonie s Bohem tím, že budeme žít zákon života jako lidská bytost. Toho Kristus dosáhl. To je jediná cesta. *"V této strašné rozhodující chvíli, kdy vše bylo v sázce, kdy tajemný kalich se chvěl v rukou Trpitele, otevřela se nebesa, vyšlehlo světlo a proťalo hroznou tmou této rozhodující hodiny, a mocný anděl, který zastává u boha místo, z něhož odpadl satan, přistoupil ke Kristu. Anděl nepřišel, aby odebral kalich z ruky Kristovy, přišel, aby dodal Kristu síly ho vypít a aby ho ujistil o lásce Otcově. Přišel posílit božského prosebníka v lidském těle"*. Tím se však Kristovo utrpení nezmenšilo. Prodloužilo ho. Pochopte, tímto skutkem od Boha Kristova lidská fyziologie zeslábla, umírala, rozkládala se, vzdávala se, chystala se zhroutit. Ale přesto bylo třeba, aby se během toho víkendu uskutečnilo něco víc, co musel Ježíš zjevit a dosáhnout. A potřeboval k tomu sílu, fyzickou sílu, aby tím prošel. A tak mu anděl dal fyzickou sílu, ale NEZMENŠIL UTRPENÍ, kterým procházel, když tím procházel. A všimněte si, že podle této

autorky, když dal anděl Kristovi fyzickou sílu, dal mu také ujištění o lásce Boha.

Bůh se na Svého Syna nezlobí. Bůh neříká: "Ale! Ty jsi v pozici hříšníka a já se na hříšníky zlobím a hněvám, a tak se všechn můj hněv a zloba nyní obrací na tebe, protože ty nyní přebíráš všechno mé nepřátelství, které mám vůči hříšníkům." To se neděje. Neboť Bůh tak nenáviděl svět, že Ježíš zemřel, aby zaplatil svou krví za to, že nás bude Bůh znovu milovat. Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal. Když je Bůh s námi, kdo proti nám?! *Ten*, jenž přece ani svého vlastního Syna neušetřil, nýbrž ho za nás všechny vydal - jak by nám s ním neušetřil i všechny věci? Římanům 8:31-32. Bůh je vždy pro nás. A tak zde je Boží jednání součástí Božího plánu pro naši spásu. Bůh Ježíše miloval. I když Ježíš bere takřikajíc kalich naší viny, stává se naším zástupným spasitelem a stojí na místě hříšníka, Bůh Ježíše stále miluje. Nezlobí se na něj.

„Ukázal mu otevřená nebesa a poukázal na duše, jež budou spaseny skrze jeho utrpení. Ujistil ho, že jeho Otec je větší a mocnější než satan, že jeho smrt bude znamenat úplnou porážku satanovu a že království tohoto světa bude dáno svatým Nejvyššího. Řekli mu, že až uvidí výsledek svého úsilí, bude spokojen, neboť uvidí zástupy lidí spasených, spasených navěky“. Všimněte si, že anděl zaměřuje jeho mysl od nespravedlnosti, od zneužívání, od bolesti, trýzně, utrpení a od sebe k Bohu, k druhým, k vyššímu cíli, k tomu, čeho dosahuje. To je poučení pro nás, lidi. Když na nás útočí zlé síly, a ony budou, jsme špatně představeni. „Blahoslavení jste, když vás lidé budou nenávidět a když vás vyloučí, potupí a zavrhnou vaše jméno jako zlé kvůli Synu člověka. Radujte se v onen den a jásejte; neboť hle, hojná je vaše odměna v nebi. Vždyť totéž dělali jejich otcové prorokům.“ Nyní si všimněte posledního odstavce našeho citátu. *„Kristův smrtelný zápas sice neskončil, ale sklíčenost a malomyslnost ho opustila. Bouře se sice ani v nejmenším nez mírnila, ale tomu, proti němuž se rozpoutala, se dostalo posílení, aby snesl její zuřivost. Vyšel z bouře klidný a vyrovnaný. Nebeský mír se rozhostil na jeho zkrvavené tváři. Snesl to, co by nikdy nemohla snést žádná lidská bytost; neboť okusil utrpení smrti za všechny lidi.“*

Kdy Ježíš podle tohoto komentáře zakusil utrpení smrti? Tohle je před křížem! Je to v době, kdy se na něj vylévá kalich Božího hněvu a kdy je opuštěn a propuštěn svým otcem. Vidíme oheň, jak prší z nebe? Proč tedy lekce dospěla k jinému závěru a popisu událostí než nejdůležitější zakladatelka církve ASD? Proč? Protože lekci napsali lidé, kteří mají jiný názor na Boží zákon než autorka Touhy věků. Proto. Zastávají vnucený pohled na zákon. Zastávají názor, a pokud nejste obeznámeni s naším studiem, velké rozdělení se bude týkat otázky, zda vidíte Boha jako stvořitele, stavitele prostoru, času, energie, hmoty a života, a proto jsou jeho zákony skutečnými protokoly, které udržují veškerou realitu, fyzickou realitu, duchovní realitu, vztahovou realitu. Zdraví a život vyžadují soulad s těmito zákony. Nebo podle vás se Bůh neliší od římského císaře? Je mocný a vymýšlí pravidla a pak je vynucuje vnějšími tresty. Tak to děláme i my. Říkáme jim zákony. Autorka Touhy věků viděla Boží zákon jako zákon Designu, to, čemu my tady říkáme zákon Designu. Autoři lekcí vidí Boží zákon fungující jako lidský zákon, soudní sazba, právní důsledky, nebeské záznamy, soudní dohled, udělené tresty pro spravedlnost. A popravdě řečeno, pokud Boží zákon nefunguje jinak než lidský zákon, pak spravedlnost vyžaduje odpovídající tresty. Tak funguje spravedlnost podle lidského práva. A proto lidé, kteří se toho drží, tolik trvají na tom, že Bůh musí použít svou moc k trestání. Musí, musí, protože mají špatnou představu o tom, jak jeho zákon funguje.

A stejný autor jako Touha věků, přečtu vám ještě několik citátů. První je z knihy, o které jste možná slyšeli a která se jmenuje Velký

spor (The Great Controversy). „Poslední velký zápas mezi pravdou a bludem je jen posledním bojem dlouhotrvajícího sporu o Boží zákon.

Právě nyní vstupujeme do tohoto zápasu, do boje mezi lidskými nařízeními a Jehovovými příkazy, mezi náboženstvím Bible a náboženstvím bájí a tradic“. Tohle je zase z knihy Proroci a králové, strana 625. „Zákon Hospodinův nelze ničím oslabit ani zesílit. Je takový, jaký je. Vždy byl a vždy bude svatý, spravedlivý a dobrý, dokonalý sám o sobě. Nemůže být zrušen, ani změněn. „Ctít“ nebo „nectít“ zákon – tot' pouhá řeč člověka.“ Co za zákon je ten, který se zde popisuje? Tento citát nemám, ale vzpomínáte si na citát od stejné autorky? Říká: „V nebi nikdo neslouží jen proto, že mu to ukládá zákon. Poslušnost není andělům břemenem. Andělé si uvědomili, že existuje Boží zákon, teprve tehdy, když se proti němu satan vzbouřil“. Vzpomínáte si na tento citát? (MB 109) Jak může můj ty smutku existovat zákon, s nímž mají lidé žít v Harmonii, ale nikdy o něm nepřemýšleli? Vydáme zákon, že v botanické zahradě se nechodí po trávě, a lidi, kteří to dělají, začneme popravovat. Poněvadž je to trest smrti, minimální trest, trest smrti. Překročení zákona, hřích, hřích je smrt, že? Minimální trest, popravíme tě. Nikdy nikomu neříkáme o zákonu. Je to spravedlivé? Myslíte si, že by to bylo fér a spravedlivé? To by bylo strašné. Pokud existuje zákon, podle kterého mají lidé fungovat v Harmonii, ale nevědí o něm, no, pak jste slyšeli tento příklad.

Isaac Newton jednoho dne objeví gravitační zákon, přijde a řekne svým přátelům: "Hej, objevil jsem gravitační zákon. Tady je rovnice. Dovedete si představit, že jeho přátelé řeknou: "Cože, on existuje nějaký zákon o gravitaci? Takhle to přece vždycky fungovalo. To jsem si neuvědomil, že existuje nějaký takový zákon." Právě takový zákon platí v Božím království. Je to zákon designu. Je to způsob, jakým skutečnost skutečně operuje a funguje.

Další citát: Proroci a králové, 625. " Mezi zákony lidskými a ustanoveními Jehovovými nastane poslední velký boj odvěkého zápasu mezi pravdou a bludem. Právě vstupujeme do tohoto boje – ne do boje mezi soupeřícími církvemi" – Církev adventistů se ve skutečnosti nikdy nepostavila do konkurenčního postavení s jinou církevní organizací, nebo ano? – "bojujícími o nadvládu, ale do boje mezi náboženstvím bible a náboženstvím bajek a tradic." Bájě, bajky, pohádka znamená co? Co je to bájě? Je to skutečnost? Je to mýtus. Pochopte tuto myšlenku, že Bůh vytváří zákony, dohlíží na ně jako nějaký nebeský soudce, používá moc k ukládání trestů a potřebuje platbu krví vlastního syna, aby vám je neuložil? To je pohádka. To je mýtus. To je pohanská tradice. To není biblické.

32:53 „V církvi se vždy kladl důraz na nedělní zákon“. Správně, a tak se kladl důraz na nedělní zákon. K tomu se vlastně ještě dostaneme... Vraťme se k tomu prvnímu citátu. Vraťte se k prvnímu. „Poslední velký zápas mezi pravdou a bludem je jen posledním bojem dlouhotrvajícího sporu o Boží zákon.“ Poslední velký zápas, dlouhotrvající spor." Kde tento zápas začal? Je to poslední zápas. Není to začátek. Ten počátek začal v nebi. Když se Lucifer v nebi vzbouřil, bylo to kvůli otázce Božího zákona. Myslíte si, že to byla otázka soboty, šabaty? Existovala sobota, když se Lucifer vzbouřil? Podle Písma ne, neexistovala. Lucifer se vzbouřil a pak Bůh stvořil tuto planetu a na konci stvoření této planety stvořil sobotu a sám Ježíš řekl, že sobota byla učiněna pro člověka. Ona má pointu Stvoření. Problém hříchu začal před sobotou. Nemůže to tedy končit kvůli otázce ohledně soboty. To však neznamená, že se to soboty netýká! Protože *sobota byla učiněna pro člověka*. Byla darem. A dar k čemu? K čemu byla sobota darem? K odpočinku. K uctívání. Odpočinek pro koho? Rozjímání o Bohu. Kdo odpočíval ve stvořitelském týdnu? Bůh. A člověk. Ale Bůh je především ten, kdo...odpočinul. Proto říká, že sobota

je znamení. Je to pro vás znamení, že... Čeho je znamení? Podle Ezechiela, podle Numeri.

Že já jsem ten, kdo vás činí svatými. Já jsem ten, kdo vás posvěcuje. Sobota je tím znaméním. Je to znamení toho, jak Bůh používá moc. Je to znamení toho, jak vládne. Je to znamení toho, jak fungují Jeho zákony. Je to znamení, že On je Stvořitel. Je to znamení toho, jak dosahuje výsledků. Jak dosahuje výsledků? Mocí a silou? Ne mocí ani silou, ale tím, jak působí duch. A co tedy vidíme první až šestý den týdne stvoření? Vidíme mocného Boha, který může promluvou tvořit věci, který má moc tvořit. Co vidíme sedmý den? Ukončení používání moci. Den první až šestý je znaméním: Mám moc tě zachránit. Sobota je znaméním, že já jsem ten, kdo tě činí svatým. Den jedna až šest znamená, že já jsem mocný Bůh. Měli byste mě následovat. Den sedmý je znaméním, že já jsem Bůh, kterému bys měl důvěřovat. Na co nás Bůh upozorňuje? Na moc prvního až šestého dne, nebo na odpočinek sedmého dne? A co tam v sedmém Bůh dělá s mocí? Nepoužívá ji.

Dobře pochopte, že tento týden Stvoření se odehrál ve vesmíru, kde už probíhala občanská válka. Lucifer se už vzbouřil. Třetina andělů ho následuje. Bůh říká, že ani ve válce nevitězím silou a mocí. Ne mocí ani silou, ale tím, jak působí duch. Jak tedy zvítězíme? Pravdou. Celý týden Bůh zjevuje pravdu, odpovídá na otázky. Během týdne stvoření zjevuje. Důkazy. Stvoření nových bytostí k obrazu Božímu. Dává jim vládu, aby spravovali novou oblast s mocí podobnou Bohu, totiž rozmnožovacím schopnostem. Mohou vstoupit do svazku a vytvořit bytosti k obrazu svému! Nyní tu máme mikrokosmos vesmíru. Adam a Eva představují Božství. Stvoření k obrazu Božímu. Vstupují do jednoty lásky. Stvořit bytosti k obrazu svému. Dáno jim je panství, aby vládli zemi podle božských zásad. Bůh se o tu moc dělí resp. sdílí. Nedrží v rukou moc. Nehromadí moc. A pak říká: "Přestávám s tím. Odpočiňte si 24 hodin denně. Přemýšlejte. Dojděte k vlastnímu závěru. Žádné donucení. Žádný nátlak. Bůh měl moc donutit Lucifera a každou inteligentní bytost, aby se sklonila. Stále má tuto moc. Ale šabat ukazuje, že Bůh takto nevládne. Vládne pravdou, láskou a nechává nás svobodné. Proč nás nechává svobodné? Protože to, co chce, chce vaši lásku, chce vaši důvěru, chce vaši věrnost, chce vaši oddanost. Nikdy od vás nemůže tyto věci získat tím, že vám bude vyhrožovat, že vás zabije, pokud ho nebudete milovat a důvěřovat mu. Ano, nebo ne? Sobota je tedy pro vás znaméním. Pamatujte na sobotní den. Pamatujte na to, jak (já Bůh) vládnu. Nejsem ten imperiální diktátor, který dští oheň na nevinného, aby ho potrestal za hříchy někoho jiného. Tohle však učí většina křesťanství. Bůh je takový Bůh, jehož spravedlnost takto funguje. Lidé jsou vinni ze zločinů. Zaslouží si trest. Ale my přijmeme nevinné lidi a potrestáme je místo nich a pak tvrdíme, že dobrota tohoto nevinného člověka se připojí k záznamu tohoto hříšného člověka a on dostane propustku. Tomu říkáme „spravedlnost“. To nikoho nespravedlivě neusvědčuje. Pokud rozumíte zákonu Designu, pak chápete, že když Adam zhřešil, Bůh se nezměnil. Boží zákon se nezměnil. Stav lidského druhu se změnil z lásky a věrnosti na strach a sobectví. Jejich stav je smrtelně hříšný. A Kristus přišel jako druhý Adam, aby zničil tuhle infekci, která způsobuje smrt, a aby obnovil Boží záměr v lidském druhu, uplatňoval lidské schopnosti, jednal jako skutečná lidská bytost, rozhodoval se lidským mozkem, aby řekl NE každému pokušení a řekl ANO každé Boží zásadě. A na kříži ničící tělesnou přirozenost, povstává s novým lidstvem, které na kříži zdokonalil. Stává se tak druhou hlavou lidstva, druhým Adamem, a všichni, kdo se s ním vírou spojují, jsou do něj naroubováni a Duch přijímá Kristovo vítězství a obnovuje je v nás a my dostáváme nové srdce a pevného ducha. *Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus.* Je to proměňující, regenerační uzdravení. Taková je skutečnost.

A to vše díky tomu, čeho dosáhl Kristus. A poslední otázka zní: Jak se díváte na Boží zákon?

Protože pokud se díváte na Boží zákon, který funguje jako lidský zákon, vytvoříte Boha, který vypadá jako císař, jenž vyžaduje soudní/zákonné platby a který je zdrojem způsobené smrti za účelem udržení spravedlnosti v donucovacím vesmíru. Pokud uctíváte Boha, který je jako Ježíš, pak uznáváte, že hřích se odchyluje od zákonů, na nichž je život postaven, a my umíráme na smrtelný stav, a místo toho, aby nás Bůh nechal zemřít, obětoval Sebe a Svého Syna, aby nám poskytl lék, a všechny zdroje nebes jsou k dispozici, aby tento lék uplatnil pro všechny, kdo mu budou důvěřovat. Je to zcela odlišný systém chápání reality. Jeden z nich vás povede k víře, lásce, důvěře a připodobnění se Kristu. Druhý vás povede ke strachu a farizejské religiozitě.

38:44 Nedělní lekce říká: „Jak jsme již viděli, před Kristovým příchodem musí nastat Boží soud. Anděl oznamuje silným hlasem, že „nastala hodina jeho soudu“ (Zj 14,7). Kniha Daniel přináší informaci o začátku tohoto soudu“ Jaká je tedy první otázka, když čtete takové věci? Vždycky vás inspirují k tomu, abyste se ptali, nebo vám doporučuji, abyste se ptali? Jakou optikou zákona to čtete? Čtete to skrze Boží zákon, nebo funguje jako lidský zákon? A pokud ano, pak je to soud. Tohle je právní soudce. Tohle je vyšetřování skutků a plateb. Takto se to čte. Nebo se na to díváte skrze zákon designu? A v případě těch tří andělů, jaký soud přišel? Mohl by to být ten, o kterém se Pavel zmiňuje ve 3. kapitole listu Římanům? Zde je Římanům 3 verš 4 v Žilkově překladu. „*abys byl, Bože, uznán za spravedlivého v svých slovech a abys zvítězil, když bys byl souzen*“. Nebo v překladu O. Petru: „*Aby se o tobě uznalo, že spravedlivě zachovááš, cos řekl, a abys vyšel jako vítěz, když tě někdo bude soudit*“ To se týká Boha. Nebo „*abys byl shledán spravedlivým ve svých slovech a zvítězil, když tě soudí*“ v českém studijním překladu. Přišla tedy hodina JEHO soudu. Je to hodina, kdy Bůh sedí v soudní síni a vynáší rozsudek? Nebo je to hodina v lidských dějinách, která přichází, **aby lidé konečně učinili správný soud o Bohu?** Válka v nebi začala kvůli otázce, kdo má větší moc. Lucifer tvrdil, že má ve skutečnosti větší moc než Bůh. Vyzval Boha na nebeský zápas v páce. To se stalo? Ne! Nikdy nešlo o to, kdo má větší moc. Lucifer nikdy netvrdil, že má větší moc než Bůh, nikdy. Tuto otázku je tak snadné vyřešit. Otázka zněla, zda můžeš Bohu svěřit moc? On totiž moc zneužívá. Bere si svobody. Vykonává nátlak. Nutí. To je otázka. Válka, která začala kvůli otázce Boží důvěryhodnosti, se rozšířila na zemi. Opravdu Bůh řekl: "Ach, snaží se tě držet dole, snaží se ti zabránit v postupu? Vždyť mu ani neleží na srdci tvůj zájem. Manipuluje s vámi." Satan útočí na Boží charakter. Zjevení tedy prorokuje, že v lidských dějinách nastane doba, kdy se obnoví dostatek pravdy, aby si lidé konečně mohli udělat správný úsudek o Bohu.

42:01 Zbytek lekce bude nyní věnován Danielovi 8:14. Celý zbytek lekce bude věnován Danielovi 8:14. A my se zde vydáme novým směrem. Uvidíme, jak to bude fungovat. Daniel 8:14. Podívejme se, jak to tady funguje. A je to tady. Dobře. Takže je to všechno o Danielovi 8:14 a o Dni smíření a o naplněném (antitypickém) dni smíření. Budeme tedy mluvit o tomto naplnění Daniela 8:14. Jak víte, jistý baptistický kazatel koncem 19. století, na začátku 19. století začal kázat o naplnění Daniela 8:14, 2300 dní let a svatyně bude očištěna. A vypočítal data od dekretu k obnově a obnovení Jeruzaléma, dokud nedojde k těmto událostem, bude to 2300 let a dekret vyšel 457 př. n. l. a 69 týdnů je „odseknuto“ pro židovský lid a 70 týdnů je na konci 69. a uprostřed toho 70. týdne přestanou oběti a dary (to je v modré barvě) pro židovský lid, a pak na konci 70. týdne je Štěpán ukamenován. Všichni známe tuto známou časovou osu až do roku 1844 a William Miller vykládal očištění svatyně jako druhý příchod Krista a očištění Země. Tohle vedlo k velkému probuzení, které je

ve skutečnosti poselstvím polnice! Připravte se, že Ježíš přichází!
Probudte se ze spánku, světe! Připravte se na druhý příchod Krista!

To bylo velké probuzení, aby se připravili na setkání s Ježíšem, které zabralo velkou část světa, ale ve skutečnosti vedlo k tzv. Velkému zklamání. Církev adventistů sedmého dne vznikla v roce 1863, tedy někdy po těchto událostech. Ona je jedinou církví, která stále učí poselství o očištění svatyně, a tohle je antitypem neboli naplněním starozákonního učení o svatyni podle většiny klíčových bodů dnešní adventistické církve. V roce 1844 skončilo oněch 2300 dní. Svatyně není Země, ale je to budova v nebi. Kristus vstoupil do svatyně svatých v této budově v nebi, do nebeské svatyně. Začal svatyni očišťovat od hříchů lidí, které v ní byly zaznamenány. Začal zkoumat různé zaznamenané hříchy, které byly vyznávány všemi lidmi, kteří se hlásili k Ježíši jako ke svému Spasiteli, aby zjistil, zda byly řádně splněny příslušné požadavky, a poté všechny případy vyznáváných následovníků přezkoumal. Božímu soudu se dává za pravdu nad těmi, o nichž Bůh soudí, že jsou spasení a ztraceni. Konec tohoto časového období Kristova přímluvného poslání ve službě a ve svatyni ukončuje dobu milosti pro lidstvo a vrcholí to druhým příchodem Krista. Celé toto učení (doktrína) adventistického systému je v tomto okamžiku vyučováno jako právní/soudnický proces. Vyšetřování záznamů, právní účetnictví, soudní nálezy, vynášení právních rozsudků, odstranění záznamů o hříších z nebeských knih. To je klíčové. Tento právní pohled je celý založen na jedné jediné myšlence, a pokud je tato myšlenka falešná, pak je celý tento výklad chybný a falešný. A tou jedinou myšlenkou, která předurčuje celý tento směr myšlení, je, že zákon Boha nefunguje jinak než zákony, které vytvářejí hříšní lidé. Je to systém vymyšlených pravidel, který vyžaduje soudní dohled a právní vyúčtování a vymáhání příslušných trestů. Z tohoto přesvědčení vyplývá celý výklad poselství o očištění svatyně. Ale toto přesvědčení o fungování zákona, toto přesvědčení o zákoně je TA LEŽ, od které je třeba svatyni očistit! A tak místo toho, aby církev po celou dobu, kdy o tom učí, svatyni očišťovala, ve skutečnosti přispívá k větší infekci a kontaminaci svatyně.

Provedu vás důkazy o tom a každý člověk nechť se o tom plně přesvědčí ve své vlastní mysli. Jak se díváte na Boží zákon? Vidíte Boha a jeho zákon jako návrháře, nebo jako diktátora? Stvořitele reality, nebo tvůrce pravidel? Designér, který buduje realitu. Buduje čas, energii, hmotu, život a jeho zákony jsou zákony, na jejichž základě fungují. Fyzikální zákony, ale také duchovní a morální zákony. Někteří lidé řeknou, řeknu vám, ti, kteří zastávají trestní názor tento falešný právní názor na vykoupení, mi mnohokrát řekli: „Ano, Boží fyzikální zákony jako zákony zdraví a zákon gravitace, ty jsou zákony Designu, ale ta přikázání, morální zákony ty jsou vynucené zákony. To je to, co oni říkají. Přemýšlejte o tom se mnou. Není jedním z přikázání, že nesemilním? Ano, nebo ne? Ano. Takže jediný problém s cizoložstvím je, že se dostanu do právních problémů s Bohem. Lidí, kteří se dopustí cizoložství, vlastně necítí vinu. Není to žádná hanba. Nemají úzkost. Nezačnou lhát a nerozvíjí se u nich charakter podvodníka. Nepoškozují svůj charakter. Nezpytují své svědomí. Nezatvrzují si srdce. Neexistuje, že by jejich manžel nikdy nezjistil, že podvádějí 20 let. Jejich manžel/ka se to nikdy nedozví. Hříšníkoví to ve skutečnosti nijak neubližuje, že ano? Je to jen právní věc, která se děje v knihách v nebi. Nebo je to ve skutečnosti zhoubné a ničivé pro duši toho, kdo hřeší? To je zákon designu, přátelé, a všechny Boží zákony takto fungují. *Doktore Time, vy nevěříte, že v nebi jsou nějaké záznamy?* To jsem neřekl. Takže záznamy v nebi, jaký je účel záznamů v nebi? Jak jim rozumíte? Jsou absolutní. Co je podle Bible zaznamenáno v záznamech v nebi? Jména. Jsou zaznamenána jména a v Bibli jsou jména symbolem charakteru nebo individuality. Takže to, co je tam vlastně zaznamenáno, jsou osobité

charaktery lidí. Mám tu několik opravdu skvělých citátů, když to dokončíme. Je to výtečná otázka. Ano, něco je tam zaznamenáno.

Takže nejlepší způsob, jak si představit nebeské záznamy, by bylo přemýšlet o nich jako o lékařských záznamech. Pokud máte lékařské záznamy, které jsou dokonale přesné ve všech detailech – co určuje, co se do lékařských záznamů dostane? Realita. Objektivní realita toho, co se děje ve vašem nitru. V nebi tedy naprosto jistě existují záznamy, ale nejsou to záznamy právní/soudní. Jsou to záznamy objektivní reality toho, co se děje v mysli, srdci a duši hříšníka. A tak abyste se očistili, pokud chcete, aby váš lékařský záznam říkal, že jste – řekněme, že se léčíte s rakovinou, protože máte v těle rakovinu – a lékařský záznam, diagnóza ukazuje veškerou patologii a ukazuje všechny symptomy, se kterými jste se v záznamu potýkali. A pokud chcete, aby byl záznam „očistěn“ a říkal, že jste bez rakoviny, jak se k tomu dostanete? Jdete k lékaři, který je ochoten vytrhat všechny záznamy z papírové karty a nalepit prázdné listy papíru a říct: "Hele, v tomto záznamu není žádný záznam o nemoci." To je typický adventistický vyšetřovací soud, že Ježíš v nebi prochází knihy záznamů a čistí záznamy o hříchu a vkládá bílé listy papíru a tvrdí, že jsme záznamy očistili. Nuže, jediným způsobem, jak očistit záznam, je očistit srdce a mysl lidí. To je ta Cesta, jak vyčistit nebeské záznamy. Projděme si to ještě podrobněji. Celý zákon shrnutý do, takže se teď díváme na zákon, celý zákon shrnutý do jediného příkazu: "Miluj svého bližního jako sebe samého." Nebo Ježíš řekl: "Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí" a „Miluj svého bližního jako sám sebe“. V těchto dvou přikázáních spočívá CELÝ Zákon i Proroci. Tohle je funkční. To je provozuschopné. Není to pouhé pravidlo. Není to jen soucit nebo empatie. Už jsme o tom mluvili. Římanům 1:20: Boží božská přirozenost je vidět v tom, co učinil, takže lidé jsou bez výmluvy. Takže Bůh, jeho věčný zákon je zákon lásky, On vybudoval realitu tak, aby na něm běžela. A už jste to slyšeli, ale při každém nádechu odevzdáváte rostlinám oxid uhličitý a rostliny vám vracejí kyslík. Je to nikdy nekončící kruh dávání, na němž stvořitel postavil život, aby fungoval. To je zákon designu. Přesto ho můžete svobodně překročit. Na hlavu si můžete dát a uvázat igelitový sáček, přestupovat ten zákon, sobecky si hromadit oxid uhličitý pro sebe, ale mzda za to je..? To učí Písmo. Kdykoli přestupujeme Boží zákon, porušujeme vlastně samotné protokoly, na jejichž základě Bůh vybudoval život, aby fungoval, a to nás ničí a vede ke smrti. Pokud někdo nezasáhne a nevrátí nás zpět do Harmonie se zákonem. Takže někdo má na hlavě igelitový pytel, my ho vidíme, je v bezvědomí, ale není mrtvý, odstraníme pytel a uvedeme ho do Harmonie se zákonem, a co ten člověk udělá? Ožije. Obživne. Hospodinův zákon je dokonalý, oživuje duši. Oživuje duši, protože tak byl život stvořen.

51:05 Takže křesťanství, to je způsob, jakým zákony fungují. Ježíš učil, dal svůj život a odevzdal se, aby zachránil a uzdravil. Není větší lásky, než když člověk dá svůj život za přítele. Tak poznáme, co je to láska, že Kristus dal svůj život za nás a my bychom měli dát život za své bratry. A dál a dál znáte text, který popisuje zákon lásky, který se stále znovu a znovu naplňuje. Žehnejte těm, kdo vás proklínají, žehnejte těm, kdo vás pronásledují, žehnejte, neproklínejte, stále dokola to učí. Bůh tak miloval svět, že..? dal svého jednorozrozeného syna. Kdokoli by si chtěl zachránit život..? ten jej ztratí. Kdokoli by jej ztratil, ten jej zachová. Všimněte si, že toto je zákon lásky v akci, zabudovaný do samotného stvoření, o kterém Pavel říká v Římanům 1:20, protože je zabudován do stvoření, lidé jsou bez výmluvy, je to tam vidět na fungování života. Raná církev tyto zásady praktikovala, žila komunitně, sdílela se s ostatními. Nesnažili se mstít těm, kdo je pronásledovali a stavěli je do arény jako mučedníky, to nedělali. Žehnali a modlili se za

ty, kdo je pronásledovali, ano či ne? A evangelium zaniklo, nebo se rozšířilo? Šířilo se. A pak se v křesťanství něco změnilo.

Něco se změnilo, když Konstantin konvertoval, totiž jak chápali Boží zákon, a tedy Boha. A Daniel prorokoval, že se to stane. V Danielovi 7:25 řekl, že mocnost malého rohu, to je Řím, to je Konstantin, to je ta mocnost, která se bude snažit změnit Boží zákon. A všimněte si, jak jsem to řekl, jak se ta myšlenka Božího zákona změnila? Může lidská moc skutečně změnit Boží zákon? A může změnit to, jak o Božím zákoně přemýšlíme? Takže se změnila myšlenka o zákoně, nikoli skutečný zákon. Ale ta myšlenka Božího zákona se změnila. A změnila se, když se Řím pokřesťanštoval a vznikla představa, že římský zákon je tím, jak funguje nebeský zákon. Císařské právo, vymyšlená pravidla, autoritářský nátlak, síla, právní účetnictví.

Tohle je první církevní historik, Eusebius, a ten napsal, že -to je křesťanský historik - „S Římskou říší přišla monarchie na Zemi jakožto obraz monarchie, která je v nebi“. Jinými slovy, v této době, pokud tam vidíte tu dobu, křesťané začali věřit, že Bůh řídí svůj vesmír stejně jako císař Řím. Vnucené právo, systém pravidel, autoritářský dohled, kanonické právo, tresty pro porušovatele pravidel. Důkazy této změny? Který církevní výbor se kdy sešel a odhlasoval, že v jeho církvi členové nemusí dýchat nebo dodržovat gravitační zákon, ty pro naše členy pozastavíme. Takže, jak jsem řekl, ve dnech špatného znečištění nebo dnech lesního požáru v Kalifornii, adventistické církve si odhlasovaly, že jejich členové nemusí v tyto dny dýchat. Vidíte, jak by to bylo hloupé. Všichni se tomu smějete, to je přece hloupost, ne? A je to hloupé, protože..? To hlasování ve výboru, mohl by výbor skutečně zasednout a hlasovat a říct to? Mělo by to nějaký vliv na realitu? Proto se to nedělá, ne? Co by to tedy znamenalo, kdyby církev odhlasovala změnu Božího zákona? Neznamenaloby to, že zákon nevnímají jako zákona Designu, ale prostě jako pravidla, která lze změnit? A to se také stalo. Římská církev si odhlasovala změnu Božího zákona, zrušila druhý příkaz o vytváření obrazů, změnila sobotu z prvního dne, ze sedmého dne na první den. Rozumějte, tyto změny nejsou skutečnou změnou. Jsou to důkazy skutečné změny. Skutečnou změnou je to, že nepovažují Boží zákon za zákon Designu, považují ho prostě za pravidla, která lze měnit. A proto je jim dovoleno jej měnit. Jsou vlastníky církve, dostali klíče, je jim dovoleno zákon upravovat a měnit, protože tak zákon funguje! A adventisté se hádají o to, který zákon byl změněn, místo aby uznali, že skutečnou změnou byla úplně změněná myšlenka Božího zákona. A mnozí adventisté stále přijímají onu římskou lež, že Boží zákon funguje jako vnucený zákon, systém pravidel vynucovaných tím, kdo pravidla dává. B21 Překlad Daniela 7:21 a 22: *„Díval jsem se tedy dál a viděl jsem, jak ten roh VEDE VÁLKU proti svatým a přemáhá je. Vtom ale přišel ten Odvěký a rozhodl ve prospěch svatých Nejvyššího. Tehdy nastal čas, aby se svatí ujali království.“* O jakou válku se jedná? Mocnost malého rohu vede válku proti svatým. Pavel nám ve 2. listu Korintským říká, že „jsme ovšem jenom lidé, ale svůj zápas nevedeme po lidsku. Zbraně našeho boje nejsou světské, nýbrž mají od Boha sílu. Všimněte si, co boříme božskými zbraněmi, které máme. Boříme rozumové úvahy, každou povýšenost, která se zdvíhá proti..? poznání Boha a jimi podmaňujeme každou myšlenku. Ústřední otázkou války, která začala v nebi a která stále zuří na zemi, je otázka poznání Boha. To je otázka v této válce. Malý roh vede válku a vítězí, dokud nebude svatými vynesena soud. Všimněte si, co říká Pavel, popisuje totéž. „Žádným způsobem se nedejte od nikoho oklamat, protože nenastane, dokud nedojde ke vzpouře proti Bohu a neobjeví se člověk nepravosti - to se také někdy nazývá člověk bezzákonosti - Syn zatracení. Co to znamená být bez zákona? Znamená to být mimo zákon, bez zákona, popírat zákon, odmítat zákon. Chci vám naznačit, že to není člověk, který není

zákonný/soudnický, je to člověk, který odmítá zákon Božího Designu. Má jiný systém, který je v rozporu se skutečnými Božími zákony.

Takže člověk bezzákonosti je skutečný, člověk odsouzený ke zničení, který se staví na odpor *proti všemu* a pyšně se pozvedá nade všecko, čemu se říká Bůh nebo co se uctívá. Všimněte si, co dělá. Sám usedne do Boží svatyně a bude se vydávat za Boha. Jaké je poselství Daniela 8:14? Něco bude očištěno? Svatyně či chrám. Pavel nám zde říká, že tento člověk hříchu, tato mocnost malého rohu, která vede válku proti svatým, se staví do Božího chrámu. Pavel to píše kolem roku 65 po Kr. Ježíš už dávno zemřel. Už vstal z mrtvých. Už vystoupil na nebesa. Je ve svém nebeském postavení. Myslíte si, že Pavel říká, že ať je tím člověkem hříchu kdokoli, vjede do nebe, srazí Ježíše z trůnu a bude přebývat v chrámu či svatyni nahoře v nebi? Je tohle to, co apoštol říká? Tohle není ten chrám v nebi, kde se Ježíš nachází fyzicky. Tohle je jiný chrám, ve kterém se usadil, zvaný Boží chrám. V jakém chrámu? V chrámu ducha. Jak to udělal? Tím, že změnil náš pohled na Boží zákon. Velký spor skončí tím, čím začal, otázkou ohledně Božího zákona. To, jak se díváme na Boží zákon, určuje, jak Boha vidíme a jakého Boha uctíváme. Je Bůh představován jako diktátor, vesmírný popravčí, skutečný zdroj bolesti a smrti, což učí většina křesťanství? A právě to se stalo. Svět upadl do věku temna, do doby temna. Pokud je tedy chrám ducha tím, co je poskvrněno, pak jaký chrám potřebuje očištění? Daniel 8:14, 2300 let, než bude chrám, svatyně očištěna. Jak Bůh reagoval na nákazu duchovního chrámu císařským zákonem? Prorokoval, že přijde doba, kdy bude ten chrám očištěn. Daniel 8:14, bude to trvat 2300 let, než bude chrám očištěn od všech lží, které byly navrženy. To je Velký spor, stran 426. Jste-li adventisté, měli byste tomu opravdu věnovat pozornost. *„Vstup Krista jako našeho Velekněze do svatyně svatých, aby očistil svatyni, jak je vylíčen v knize Daniel 8:14“*. Uzavřeli jsme zde, že se jedná o poselství o 2300 dnech? Souhlasíte s tím, že jsme to uzamkli? Je to 2300denní poselství končící rokem 1844, o kterém tato spisovatelka mluví, pokud jste adventisté, ano nebo ne? Ano. *„Příchod Syna člověka k Starému dnů, jak jej podává Daniel 7:13, a příchod Páně do jeho chrámu, předpověděný Malachiášem (3:1-3), JSOU POPISY JEDNÉ A TÉŽE UDÁLOSTI“*. Podívejme se na Malachiáše, protože mluvíme o očištění svatyně. *„Pak náhle PŘIJDE DO SVÉHO CHRÁMU Panovník, po němž se ptáte, a anděl smlouvy, po němž toužíte. Hle, už přichází, praví Hospodin zástupů. Kdo ale snese den jeho příchodu? Kdo obstojí, až se ukáže? Vždyť bude jako ohnivá výheň, jako louh bělice!“*. K čemu je ohnivá výheň a louh bělice? Očišťují. Ony očišťují. On přijde, aby očistil. Co očistí? Usedne a jako tavič pročišťuje stříbro, tak pročistí syny Léviho. Přetaví je jako zlato a stříbro. Kdo jsou levité? A VY sami jako ŽIVÉ KAMENY se stavte na něj, abyste byli DUCHOVNÍ CHRÁM - Jak se tomu říká? Chrám - svaté kněžstvo, jež bylo znečištěno lží o Bohu a potřebuje očistit. Levité jsou kněžstvo věřících. Ty Kristus očišťuje, když přichází do svého chrámu v období po roce 1844.

Jaký je podle inspirovaných zdrojů stavební materiál svatyně, to co nazýváme nebeskou svatyní? Z čeho je postavena? To je Efezským 2:19 až 22. *„Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo BOŽÍHO LIDU a patříte k Boží rodině. Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš V něm je celá STAVBA pevně spojena a roste v CHRÁM, posvěcený v Pánu; v něm jste I VY SPOLEČNĚ BUDOVÁNI v duchovní příbytek Boží v Duchu“*. Je tato svatyně, o které jsem právě četl, postavena lidskýma rukama? Ne, je to svatyně, která není postavena lidskýma rukama, o které všichni mluvíme. O svatyni, o níž někdy mluvíme jako o svatyni v nebi, která není postavena lidskýma rukama. Zachariáš říká: Řekni mu: Toto praví Hospodin zástupů: Hle, muž jménem Výhonek. (To odkazuje na Ježíše s velkým B). Vzejde ze svého místa a postaví Hospodinův chrám. On postaví Hospodinův chrám a ponese

majestát. Bude sedět a vládnout na svém trůnu a bude knězem na svém trůnu; a mezi oběma bude rada pokoje.

Ježíš opustil nebe, aby, jak jsme si již dnes v hodině popsali, vymýtil nákazu hříchu a obnovil lidský chrám ve svatosti a slávě, aby se stal příbytkem pro Boha. A pak si ve Zjevení 3:12 všimněte, co se tam píše o spravedlivých. Kdo vítězí, toho učiním sloupem ve svatyni svého Boha a již nikdy nevyjde ven. **Cože? Budeme zavřeni v budově na celou věčnost?** Celou věčnost uvěznění v budově? Ne, protože ten chrám je postaven ze živých bytostí. Bez ohledu na to, kam půjdete a do jaké vesmírné galaxie v Božím vesmíru, vždy budete sloupem v jeho chrámu. Nebo David to řekl takto: „Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití. Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdleších časů“. Nebudete trčet v budově ze sádry a kamene nebo z mramoru a zlata. Jste stavebním kamenem bez ohledu na to, kde se nacházíš, a vždy budeš součástí tohoto chrámu. Existují tedy lidé, kteří se ptají: "Věříš v opravdový chrám v nebi, ve skutečný fyzický chrám v nebi?" Jsou lidé skutečné fyzické bytosti? Ano. Je to skutečný a fyzický chrám. Ale je mnohem lepší než to, co si stavějí lidé. Je to vytvořeno z živých bytostí. Jak Kristus očišťuje levity? Všimněte si Daniela 7. „Viděl jsem, že ten roh vedl válku proti svatým a přemáhal je“ On vítězí. Vyhrává válku, dokud se něco nestane. „Až přišel Věkovitý a SOUD BYL PŘEDÁN (ODEVZDÁN) SVATÝM Nejvyššího“. Jakou optikou hledíte na zákon? Resp. co naši autoři v tomto čtvrtletí ve čtvrtletníku vyzdvihovali. Znamená to soudní... Bylo mi řečeno, že Bůh vydává rozhodnutí a soudní přízeň v nebi v soudní síni. To není to, co ten text znamená. To, co to znamená, ve skutečnosti hebrejščina znamená předat, dát nebo obdařit. U zákona Designu, jsme zmateni všemi lžemi temného věku a děláme špatná rozhodnutí, dokud nepřijde pravda a rozlišování, moudrost, vhled, uvědomění a my nyní můžeme učinit velký soud. Soud je nám dán. Můžeme říci: „Ale ne, Bůh takový není. On je takový. Chvála Bohu.“ Učiníme nový soud/úsrdek. "Neboť přišla hodina Jeho soudu". Satan je otcem lži a lhal o Bohu tím, že si Boží zákon vykládal nesprávně, aby. byl jako lidský zákon a vnucená pravidla. Křesťanství tuto lež přijalo a nyní uctívá Boha, který funguje jako hříšný diktátor, zdroj uvalených trestů. Chrám, chrám ducha musí být očištěn. Tak se znovu vsaďte, ať Bůh zvítězí. Až zvítězíš, až budeš Bože souzen. A proč by měl být Bůh souzen? Protože on je ten, o kom se lže. A proto poselství zjevení: "Bojte se Boha a vzdejte mu slávu, neboť přišla hodina Jeho soudu.". Ten vynucený zákon říká: "Bojte se. Raději dodržujte správná pravidla. Do západu slunce ať je vypnutá televize, protože Bůh pořádá soud. Rozhoduje o vině a trestu". Zákon Designu: "Budte v bázni. Ctěte Boha a vzdejte mu slávu, oslavujte ho, protože v lidských dějinách nastal čas, aby si lidé udělali o Bohu správný úsrdek. Přestaňte uctívat tohoto diktátora a uctívejte Designéra, toho, který stvořil nebesa a zemi, aby bylo vidět vše, co je v nich."

Takže přehled, tady už budeme téměř na konci. Bůh prorokoval, že jistá mocnost nakazí chrám ducha lží o Něm. Bude trvat 2300 let, než se podaří obnovit dostatek pravdy, která by očistila mysl lidí a obnovila důvěru. Obnovená důvěra totiž vede k otevření srdce a Duch přichází a očišťuje nás od hříchu a knihy záznamů odhalují tento očistný proces. To je S MÍŘ-ENÍ, obnovení lidí DO jednoty s Bohem, až přijde. „Víme však, že až se ukáže, budeme podobní jemu, neboť ho uvidíme tak, jak je.“ Tak zní historický pohled na nebeskou svatyni od jednoho z těch, kteří vyšli z velkého zklamání a napsali Touhu věků a Velký spor. Takto o celé věci psala. První svatostánek, postavený podle Božích pokynů, byl vskutku od Něho požehnan. Lidé se tudíž připravovali na bohoslužby v chrámu, který nebyl vyroben rukama - v chrámu v nebesích. Kameny chrámu postaveného Šalomounem byly všechny připraveny v lomu a poté přeneseny na místo chrámu. Pasovaly k sobě bez zvuku sekery nebo kladiva. Stavební dřevo

bylo také upraveno ještě v lese. Rovněž nábytek, připravený k použití, byl také do této budovy přivezen.

Přesně tak tento mocný sekáč pravdy VYLAMUJE LID z kamenolomu světa a SLÍCOVÁVÁ TENTO LID, který se prohlašuje za děti Boží, na místo v Jeho nebeském chrámu. Chceme, aby pro nás sekáč pravdy dělal své dílo... Jsme vzati z kamenolomu světa. Tenhle materiál NESMÍ být MRTVÁ HMOTA, ALE ŽIVÉ DUŠE, a tyto duše musí být vylomeny z lomu světa, kde je může Boží ruka napasovat pro chrám v nebi. Jsme zde jako ti, co mají dobu milosti a musíme projít pod Boží rukou... Všechny drsné hrany a drsné stěny musí být uhlazeny a my musíme být kameny zalícované pro stavbu. Do počtu míst v církvi jsme přiváděni s vadami charakteru, ale nesmíme si je ponechat. Pro tuto budovu musíme být zalícováni a otesáni. Musíme být „Božími spolupracovníky“, protože jsme „Božím polem“, my jsme „tou Boží stavbou“ [1. Kor 3:9.]. Vzhledem k tomu musíme vidět, že náš chrám není poskvrněn hříchem. Měli bychom být ŽIVÝMI KAMENY, ne mrtvými, ale živými, které budou odrážet Kristův obraz.

Udělám přestávku, dám příležitost k otázkám a pak se pomodlíme. Vidíte ten hluboký rozdíl, když vidíte Boha jako stvořitele v jeho zákonech nebo zákonech Designu? A v tom, že hřích porušil jeho protokoly, na jejichž základě má fungovat život, a že Kristus přišel a vzal tento smrtelný stav na sebe, aby ho vymýtil a obnovil v nás svůj živý zákon, a celý plán spasení spočívá v tom, že nás získá pro důvěru, abychom se otevřeli a nechali ho, aby toto dílo vykonal i v nás, a pak se staneme živými kameny očištěnými od vší té zkaženosti, která přišla kvůli hříchu. Amen. Ano.

Líbí se mi věta Pojdme a proberme to (Come and reason) a myslím, že Bůh ti dal slova pro tuto služebnost. Když přemýšlím o Bibli a o tom, jak se v ní mluví o hříchu a Bůh na něj zapomíná, když prosíme o odpuštění, tak je pryč. A přesto, když si lidé špatně vykládají soud a říkají, že v nebi jsou záznamy o hříchu, nikdy to nedává smysl. Byla to dichotomie. Bylo to jako, počkat, to není ten Bůh? Proč by Bible říkala jednu věc, ale ty říkáš něco jiného? Takže Ti děkuji, že jsi tyto dvě věci spojil s Bibli. Svaté Boží slovo souhlasí s tím, co jsi dnes řekl. Děkuji Ti.

Není zač. Nějaké další otázky nebo připomínky před modlitbou? Zakončíme si to. Milostivý Otče na nebesích, děkujeme ti, že jsi Bohem lásky a že ty, Otec, Syn a Duch svatý, jsi zcela jednotný ve svém díle, abys nás zachránil od hříchu a očistil celý svůj vesmír od hříchu. Prosíme, aby nyní přišel tvůj Duch, otevřel naši mysl, pomohl nám vidět pravdu, a když pak otevřeme svá srdce, abychom se mohli podílet na božské přirozenosti, kterou jsi zaslíbil, aby se v nás rozmnožilo Kristovo vítězství a úspěchy, abychom ti mohli být svědky v této historické době a abys mohl brzy přijít. Modlíme se ve tvém svatém jménu. Amen. [HUDBA]